

De grote rivier van Afvalligheid

<http://wayoflife.org/>, 21-1-2014

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, bewerking, voetnoten en plaatje door M.V.

“Want er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat zij zullen zoeken wat het gehoor streelt, en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten. Ze zullen hun gehoor van de waarheid afkeren en zich keren tot verzinsels” (2 Timotheüs 4:3-4).

In onze dagen regeert het kwaad, afvalligheid grijpt om zich heen, en compromis is de lucht die wij inademen.

Wij leven in deze boze wereld en deze afvallige tijd, of we dat nu willen of niet, en we moeten dit te boven komen of we gaan eraan ten onder. Dank zij de Heer voor Zijn vele beloften die ons zeggen dat wij de wereld kunnen overwinnen.

De eindtijdse afvalligheid is als en grote, overstromende rivier die alles met zich meesleurt, en de bijbelgelovige nieuwtestamentische kerk is als een boot. Als wij niet sterk tegen de stroom in roeien -- met zulke dingen als afscheiding van alle kwaad, christelijk discipelschap, compromisloze prediking -- worden wij met de stroming meegenomen.

Er bestaat geen neutraliteit, geen verslappen, geen op rust stelling. Als je het werk moe wordt en de roeipanen van godvruchtig leven, bijbelse berisping en afscheiding neerlegt, dan begin je onmiddellijk met de stroming mee te bewegen.

In de laatste 20 jaren zijn vele fundamentalistische kerken gestopt met roeien. Toen dat voor het eerst gebeurde waren de meeste leden daar blij mee. Er zijn gewoonlijk wel een enkele zielen die bezorgd zijn over de verandering, en zij maken dat iedereen zich ongemakkelijk voelt met hun klachten, maar vermits de pastor niet bezorgd is en benadrukt dat er “niets veranderd is”, is iedereen gerust en de “klagers” die nog steeds stroomopwaarts willen roeien worden gewaarschuwd om “geen kritisch oog” te hebben. Als zij niet inbinden en genieten van het meegaan met de stroming, zullen zij ondervinden niet welkom te zijn, en zij vertrekken, op zoek naar een klein bootje, ergens, dat nog steeds stroomopwaarts roeit.

Nu de “klagers” weg zijn, kan de kerk eindelijk genieten van de nieuwe situatie. Iedereen lijkt daarbij gewonnen te hebben. In plaats van te roeien en energie te verspillen, kunnen zij relaxen en genieten van het landschap, en er is geen prediker meer die tot hen schreeuwt om harder te roeien om zo weg te blijven van de gevaarlijke oorden waar de rivier uiteindelijk naartoe zal leiden.

Zij gaan zich zo gelukkig voelen alsof ze al “rockend” door het leven gaan. Zij verliezen zelfs geen energie met het louter “adapteren” van contemporaine muziek, nee, “they roll out the rock band”, verhogen de bassen, spannen de drums aan, voeren de Ampères op, en zij laten het “worship team” aandraven (zich verzekerd dat daar ten minste één attractieve jonge vrouw is, zo sensueel gekleed als de pastor het toelaat), en laten deze losscheuren opdat zij “God kunnen ervaren”.

Nu kunnen zij eindelijk van het leven genieten, in plaats van gebonden te zijn aan regels en de beperking wegens afscheiding. Zij merken op dat overal waar zij kijken vele andere boten met de stroming meegaan. De grote meerderheid kan niet fout zijn. “Daarginds is de grote boot van Rick Warren. Man, zij rocken! En ginder is de boot van Franklin Graham. Lijken zij niet gelukkig te zijn? Het is nog moeilijk in te beelden dat die antieke hardroeiende predikers waarschuwen voor zijn vader Bill. Het zou belachelijk zijn, ware het niet zo zielig en verkeerd”.

Uiteindelijk bevindt de boot zich nu te midden en als deel van de meerderheid.

Daarna bemerken zij tal van zijrivieren, en ze lijken allemaal interessant om te verkennen, alhoewel de zijdelingse jungles donker en gevaarlijk lijken. Ook liggen er grote rotsen, net onder het wateroppervlak. Maar nee, onze nieuwe pastor (de zoon of kleinzoon van de stichter) vertelt ons dat al deze rivieren okay zijn, en we hebben vele vrijheden. God houdt van alle stromingen.

Er is de emerging stroming, en de contemplatieve stroming, en de christelijk hedonistische¹ stroming, en de kerkvadersstroming, en de gereformeerde stroming, en de katholieke stroming, en de stroming van het moderne tekstuele criticisme, en vele anderen die eens als gevaarlijk aanzien werden maar waarvan nu gezien kan worden dat zij allen fijne christelijke stromingen zijn en legitiem deel uitmaken van de “eenheid in diversiteit” die God wil dat Zijn volk geniet.

Het ding dat iedereen blijft herhalen is dat het leven nu veel meer vreugde schenkt nu dat we niet meer stroomopwaarts hoeven te roeien. Het is fantastisch uiteindelijk vrij te zijn om je eigen keuzes te maken en niet aangepord te worden door enige fanatieke prediker.

Ze raken zo in vuur en vlam door de rockband, zo ondergedompeld in “worship”, zo bezig met het exploreren van de verschillende stromingen, dat zij niet opmerken dat de rivier sneller stroomt en dat de omgeving verandert. Er zijn stroomversnellingen nu, en rotsen en zandbanken.

Zij beginnen zich wat ongemakkelijk te voelen, en iemand stelt voor dat zij misschien toch weer opnieuw wat zouden overnemen van de oude roeiroutine; maar dat wordt afgedaan als farizeïsch.

Hoe dan ook, het is nu te laat. Zij bewegen zich te snel. De rivier heeft hen sterk in de greep. Er is geen ommekeer meer mogelijk. En dan horen zij in de verte een soort van brullen, en dat geluid wordt sterker. En nog sterker. En dan zien zij het. Het water bruist luid omdat er een grote waterval nadert.

Nu zijn ze hulpeloos, in de greep van iets dat te krachtig is om aan te weerstaan. De tijd om terug te keren is voorbij, en zij schieten over de watervalrand en crashen op de rotsen onderaan.

Net voor zij naar beneden storten riep hun coole pastor nog: “Maar het enige wat wij deden was ophouden met roeien!!!”

“Want er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat zij zullen zoeken wat het gehoor streelt, en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten. Ze zullen hun gehoor van de waarheid afkeren en zich keren tot verzinsels” (2 Timotheüs 4:3-4).

“Uw roem is niet goed. Weet u niet dat een klein beetje zuurdeeg het hele deeg doorzuurt?” (1 Korinthiërs 5:6).

“Deze overreding is niet afkomstig van Hem Die u roept. Een beetje zuurdeeg doorzuurt het hele deeg” (Galaten 5:8-9).

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

¹ In de filosofie is het hedonisme de leer binnen de ethiek die stelt dat genot (in algemene zin) het hoogste goed is. (Wiki).